eſt aliquid excellentiſſimū ⁊ aliquid ſupra
homines. cum homīes exponunt ſeipos
morti ꝓ illo manutenendo. et quicqd ha
bent dant pro illo: et ꝑeligunt mori: q̄ꝫ ꝙ
honor moriatur.

Q ꝓ illa q̄ dicta ſūt de honore dei cla
riſſime et indubitāter oſtēdit ꝙ ieſus xp̄s
eſt verꝰ filiꝰ dei eterni p̄ris oīpotentis.

Titulus ccvi.

AD probandū
aūt ꝙ ieſus xp̄s quem colit et
adorat tota xp̄ianitas ſit verꝰ
filiꝰ dei eterni: oīpotētis: ſūme ſapientī/
ſūme bonitatis q̄ creauit mūdū de nihi/
lo: oportet reſumere oīa q̄ ſunt iā cōcluſa
Tit. cx de honore dei. Un̄ ꝓbatū eſt p̄mo ꝙ deꝰ
xxi. et ti/ operat̄ oīa q̄ facit extra ſe ꝓpter ſuū honorē
tulo. cl/ ⁊ ad ſuū honorē: ⁊ ad ſuā laudē ⁊ gloriā.
xxij. ¶ Itē ꝙ ſoli deo debet̄ honor: laus ⁊ glo
Ti. clx/ ria: ⁊ ꝙ h̄ eſt ſoli deo ꝓpriū. ¶ Itē ꝙ ſicut
xix. deꝰ operat̄ oīa ꝓpter ſuū honorē. ita opera
Ti. cxci tur ꝓpter ſuū nomē. ¶ Itē ꝙ honor dei ꝑ
Ti. clx/ manebit in eternū. ¶ Itē ꝯcluſum ē ꝑ cre
xviij. aturas ꝙ deo ſūme ꝯuenit honor: ⁊ ꝙ de
Ti. xxv us diligit honorē ſuū: et ꝙ illuꝫ defendet
⁊ manutenebit. ¶ Itē ꝙ deꝰ hꝫ odio oēm
aliū honorē qui repugnat ſuo honori: vt
dictū eſt in capitulo p̄cedenti. ¶ Et ꝙ de/
us nihil pōt facere ꝯtra ſuū honoreꝫ: nec
ꝑmittere q̄n totū reducat̄ ad ſuū honorē
¶ Iſtis p̄miſſis veniamus ad ieſuꝫ xp̄m
quē colit et adorat ppl's xp̄ianꝰ: ⁊ videa/
mus verba et facta ſua: ⁊ opa toti mūdo
manifeſta. Un̄ hoc eſt manifeſtū ꝙ ipe ſe
Joh. v/ dicit eſſe veꝝ filiū dei. ⁊ nō ſolū h̄. ſꝫ dicit
iij. ſe eſſe eq̄lē deo: ⁊ eſſe vnū deuꝫ in eſſentia
Joh. x. eundē nūero: in eadeꝫ deitate nūero: ſine
Joh. x/ diuiſiōe cū d̄o. Itē dicit ꝙ hꝫ totā deita/
iiij. tem. ita ꝙ eſt deꝰ a p̄re: ⁊ ē ei eq̄lis ꝑ oīa.
⁊ ꝙ eſt genitꝰ a d̄o eternaliter. ita ꝙ ē eter
nus filiꝰ: ⁊ nunq̄ꝫ habuit p̄ncipiū: ſed ſꝑ
cū deo p̄re fuit. Itē dicit ꝑ ꝯſ̄s ſe eſſe oī/
potentē deū creatorē oīm ſicut p̄r. et vnū
⁊ eundē dn̄m cum deo p̄re: et non duos.
Joh. v/ Itē dicit ſe miſſuꝫ a d̄o p̄re ſuo in mūdū
iij. ⁊ dicit ſe veniſſe in noīe p̄ris ſui q̄ eſt de/
Joh. x. us: et nō in noīe ſuo. Preterea attribuit ſi
bi opa ſua q̄ ſoli deo ꝯueniūt: ⁊ nullo mo
do alteri. Unō remittit peccata hominū

quod eſt ꝓpriū dei: vt ꝓbatuꝫ eſt. dicit ſe Math.
iudicaturū omēs homīes in fine mundi. ix.
qd̄ ſoli deo cōuenit. Item dicit ſe reſuſci/ Joh. v.
taturū omēs homīes in fine mundi. et ꝓ et. vi.
mittit dare vitam eternā oībus credenti/
bus in eum. Item miſit diſcipulos ſuos Marci
ꝑ vniuerſum mundum: ad p̄dicandū no vltimo.
men ſuū et doctrinā ſuam nouā et inau/
ditam a ſeculo: et nouaꝫ legem dando: ꝓ/
mittendo credētibꝫ vitā eternā: ⁊ cōminā/
do incredulis mortē et dānationē eternā.
Item in noīe ſuo eſt tota xp̄ianitas edifi
cata et ante nō erat. et populus xp̄ianus
in quo eſt imperiū romanum ⁊ multa re/
gna mundi: colit xp̄m et adorat et credit
tanq̄ꝫ verū filiū dei. vnuꝫ in eſſentia cum
patre: equalē ꝑ omnia deo patri: et tanq̄ꝫ
miſſum a deo: et tanq̄ꝫ vnū deū cum pa/
tre: et nō tanq̄ꝫ duos deos. timet ipm: ho
norat ipm tanq̄ꝫ verū deum creatorē celi
⁊ terre. Et nō ſolū hoc: ſed etiā oēs diſci
puli ſui et apoſtoli q̄ ipm p̄dicauerunt. et
ꝓ honore ſuo laborauerunt. ſunt honora
ti et exaltati et dignificati in hoc mundo.
Item ipſe primo venit ad populū iudeo Math.
rum qui colebat et adorabat ſolus in mū xv.
do verū deum qui creauit celū et terraꝫ. q̄
ſolus erat populꝰ dei: et venit ad eos tan
q̄ꝫ filiꝰ miſſus a patre. Et multa alia poſ
ſumus dicere que iam ſunt manifeſta ꝑ
totū mundū. ¶ Si ḡ ille hō ieſus chriſtꝰ Primo
nō ſit verus filiꝰ dei equalis deo: nec ſit ꝓbatur.
vnus deus cū patre: nec ſit miſſus a deo
vero: ſed totū ſit mendaciū. tūc ſeq̄tur ꝙ
ipe ſit verꝰ inimicus dei: aduerſarius di.
et ꝯtrariꝰ deo. imo nullus eſt nec pōt eſſe
maior inimicꝰ dei. ſi nō ſit ita ſicut ieſus
xp̄s dixit. Si ḡ nō ſit verus filiꝰ dei: nec
miſſus a d̄o patre: et tamē ſe dicit eſſe fili
um et miſſum a p̄re/ ⁊ venire in noīe p̄ris
ſui. ⁊ tale nomē attribuit ſibi. et oīa q̄ ope
rat̄: facit: vt dei filiꝰ: ſed totū ſit mendaci
um. quō deꝰ verꝰ q̄ creauit celū et terram
pateretur ⁊ ꝑmitteret ieſum xp̄m ſi nō ſit
miſſus ab eo: nec ſit filius eius: vſurpare
ſibi in mundo totum honorem diuinuꝫ.
et exercere opera illa que ſoli maieſtati di
uine cōueniunt. Cum enim deus diligit
ſuū honorē: et facit oīa ꝓpter ſuuꝫ hono/
rem. quō pateret̄ ꝙ aliq̄s alius qui nō ſit

de natura ſua: nec miſſus ab eo. imo tota
liter ꝯtra ipm̄ vſurpet ſibi ꝓpriū honorē:
Ergo ſequitur ꝙ cū hic deſtruat totali/
ter ſtatum dei ⁊ honorē veri dei de dire/
cto. ſi nō ſit ita: ꝙ vel neceſſario ita eſt ꝙ
ieſus xp̄s eſt verꝰ filiꝰ dei genitꝰ de ſua ꝓ
pria ſubſtātia et miſſus ab eo. vel ꝙ deꝰ
nō eſt. Quia vero deꝰ eſt vt iā ꝓbatū eſt.
et ieſus xp̄s nō eſt filius ſuus nec miſſus
ab eo: nec de ſuo ꝯſenſu nec volūtate. ſeq̄
tur ꝙ nō poterit pati deſtructionē ſui ho
noris. Quis eni rex ſapiēs pateret̄ ⁊ per
mitteret in regno ſuo in q̄ hʒ totū dn̄iuʒ:
ꝙ aliq̄s aliꝰ extraneꝰ q̄ nō ſit filiꝰ ſuꝰ nec
miſſus ab eo: nec de ſua voluntate vellet
regnare et dn̄ari in regno ſuo: et ꝙ dice/
ret ſe eſſe verū filiū regis: et miſſum a re/
ge tanq̄ a pr̄e: ⁊ noīe regꝭ faceret omīa:
Nōne iſte talis eſſet ꝯtra regē totaliter: ⁊
maior inimicꝰ regis q̄ poſſit eſſe: A ſimi/
li g̊ de deo. Cū g̊ ieſus xp̄s regnet in mun
do et regnauit et viguit ⁊ obtinuit princi
patū ⁊ dn̄ium ꝑ mille ⁊ q̄dringentos an/
nos: et honorat̄ et adorat̄ et colit̄ et time/
tur ⁊ credit̄ vt verus deꝰ: et vt filius dei:
equalis pr̄i: vnꝰ in eſſentia cū pr̄e: nullo
modo diuiſus ab eo. ſeq̄tur ꝙ vel ipē ē ve
rus filiꝰ dei. vel ꝙ deꝰ nō eſt. Sed deꝰ ē.
g̊ ieſus xp̄s eſt filius dei: q̄ patit̄ ipſuʒ re/
gnare: adorari et coli et honorari ab oīb9
tanq̄ ſuū verū filium ab eo miſſuʒ. ⁊ tan
q̄ de ſua ꝓpria ſubſtantia genituʒ: tanq̄
deum verū de deo vero genitū: et equalē
ꝑ omīa ei in ptāte: in maieſtate: in digni/
tate: in ſapientia: in bonitate et in eterni/
te et gl'ia. ¶ Item ſi ieſus xp̄s nō eſt verus
Scdo. filius dei nec miſſus a deo eterno: vnꝰ de
us cū eo: et tn̄ dicit ſe eſſe verū filium dei
miſſum a deo. tūc q̄ro an verus deꝰ ſciat
h̄ aut ignoret: Nō poteſt ignorare. g̊ ſcit.
Sed ſi ſcit ⁊ taceat. g̊ ꝑmittit regnare et
adorari ⁊ honorari mendacē in noīe ſuo.
⁊ ꝑmittit mūdū decipi in noīe ſuo. quia
omīa que xp̄s fecit: fecit in nomine pr̄is.
Joh. x. Sed h̄ eſt ꝯtra honorē diuinum et dero
Joh. x: gat honori dei de directo. g̊ ſequitur ꝙ ie
liij. ſus xp̄s eſt verꝰ filius dei miſſus a patre
¶ Itē nullus aliꝰ ab initio mūdi vſq̄ mo
Tertio. do aſſumpſit ſibi tale nomē: nec taleʒ ho
norē: ꝙ diceret ſe veꝝ filiū dei eſſe et deuʒ

verū. vnū in eſſentia cū deo eterno. ⁊ eſſe
vnum deū cū deo: et miſſum ab eo. ieſus
xp̄s eſt ſolus q̄ de ſeipo h̄ dicit. Non po/
teſt eſſe maius nomē q̄ iſtud: nec maior
honor: nec vltra eſt aſcēſus. Nullus aūt
ante ieſum xp̄m nec poſt eū aſſumpſit ſi/
bi tam grandiſſimū nomē: nec tam gran
diſſimū honorē. Unde machometus q̄
venit poſt ieſum chriſtū ꝑ multos annos
nō dixit ſe eſſe xp̄m: nec deum: nec filium
dei: nec equalē: nec de eſſentia deitatꝭ: ſed
dixit ſeipm̄ ꝓphetam. Nulla autē cōpara
tio eſt inter nomen ꝓphete et nomen filij
dei. quia in infinitū nomen filij dei exce/
dit nomen ꝓphete. quia nomē filij dei di
cit equalem honorē deitati. quia filiꝰ dei
neceſſario deus eſt: poſtq̄ genitus eſt de
deitate: Quare ſequitur ꝙ cum iſtud ſit
maius nomen q̄d poſſit eſſe: et maior ho
nor qui poſſit eſſe et cogitari: cum ieſus
xp̄s aſſumpſit ſibi iſtud nomen nouum:
nunq̄ auditū antea: et talē honorem no/
uum. ſequitur ꝙ vel eſt talis qualeʒ dicit
ſe eſſe: vel deus nō eſt. cum iſtud nomen
adhuc duret ⁊ eiꝰ honor. Ergo ieſus xp̄s
eſt verus filius dei miſſus a deo. Si au
tem poſt ieſum xp̄m venit vel veniat ali/
quis qui aſſumat ſibi aliq̄d nomē ex par
te dei: vel aſſumat ſibi nomen dei: ⁊ ſit cō
tra ieſum xp̄m. iā ſignificauit deus et de/
clarauit oēm talē eſſe mendacē: ⁊ non ve/
nire ab ipo. q: ieſus xp̄s ē ꝓmo ab eo miſ
ſus: ⁊ eſt verꝰ filiꝰ eiꝰ. Quare in h̄ ꝙ ꝑmi
ſit et voluit ieſum xp̄m regnare ꝓmo ſub
noīe ſuo: ⁊ tanq̄ filiū eiꝰ. declarauit oēm
aliū q̄ ſit ꝯtra ieſum xp̄m: q̄ venit in noīe
ſuo eſſe mēdacē: eſſe falſuʒ ⁊ deceptorem
nec eſſe miſſuʒ ab eo. Quare nullꝰ aliꝰ q̄
ſit ꝯ ieſum xp̄m ē recipiēdꝰ: nec ei aliquo
mō ē credēdū nec obediēdū. Preterea ſi
ieſus xp̄s nō ſit verꝰ filiꝰ dei: cū ipē aſſu Quarto
mat ſibi nomē iſtud et honorē iſtū. ſequit̄
ꝙ nullus eſt nec poteſt eē magis cōtra de
um: nec maior aduerſarius nec inimicus
dei q̄ ipē: cum vſurpet ſibi nomen deita
tis. ⁊ ꝑ ꝯn̄s eſt capitalis inimicus dei. q̄
creauit celū et terrā. Ergo ſeq̄tur ꝙ oēs
illi qui ꝑſecuti fuerint et occiderint ieſum
xp̄m ꝓpter hanc cām ⁊ ꝓpt' hāc rōneʒ. q:
faciebat ſe filiū dei ⁊ dicebat: ⁊ q: aſſume

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bat ſibi iſtū honorē: ꝙ oēs tales fecerunt
deo vero maximū honorē. qꝛ occiderūt ꝛ
pſecuti fuerūt ſuū inimicū capitalem qui
vſurpabat ſibi talē honorē et dominiū. et
ꝑ ꝯſequens tales debent a deo multum
amari: honorari ꝛ exaltari ſup omēs ali/
os q̄ ſic vindicauerūt diuinā iniuriā ꝛ cō/
ſeruauerūt diuinū honorē. Et ꝑ oppoſi
tum omēs ſuſtinētes ieſum xp̄m debent
eſſe in odiū dei: et deprimi ꝛ vilificari: de
bilificari ſup omēs gentes mundi. qꝛ ſu/
ſtinent illū q̄ eſt inimicus dei capitalis: q̄
vſurpat ſibi talē honorē dei. Ergo ſeq̄tur
ex iſtis omnibꝫ ꝙ populus iudeoꝝ q̄ pſe/
cutus eſt ieſuꝫ chriſtū: ꝛ occidit ip̄m mor
te turpiſſima ꝛ crucifixit. ꝛ hoc ꝓpter hāc
cauſam. qꝛ aſſumebat ſibi iſtud nomen ꝛ
iſtum honorē. ſcꝫ qꝛ faciebat ſe filium dei.
debet eſſe ſup omēs pp̄los: ꝛ ſup omnes
gētes honoratꝰ: exaltatꝰ: dignificatꝰ: cū
occideret inimicū dei ꝛ aduerſariū dei ca
pitalem. Et ꝑ oppoſitū populus xp̄ianꝰ
qui ſuſtinet adorat honorat ꝛ colit ieſum
chriſtum: debet eſſe ſup omēs gentes de
preſſus: inhonoratꝰ: ꝛ in odio dei ab ipſo
totaliter derelictus. Sed tn̄ totū oppoſi
tum eſt in facto. qꝛ ille ſolus pp̄ls iudeoꝝ
eſt in mundo captiuatus: depreſſus: vili
penſus: et in opprobrium totiꝰ mūdi di/
ſperſus. Et tn̄ anteq̄ꝫ occiderunt ieſum
chriſtū: erāt in honore: ꝛ tn̄ deꝰ nō debet
ꝑmittere ꝙ ille pp̄ls q̄ vindicauit ſuū ho
norem ſit in vituperio totius mūdi: cū ei
fecerit maximū honorē: q̄ nō pōt eſſe ma
ior. ꝛ cū nulla ſit gens in mūdo q̄ tantū fe
cerit deo honorē: occidēdo aduerſariū ſu
uꝫ: ꝛ defendēdo honorē ſuū. ſi ieſus xp̄s
nō ſit filiꝰ dei. ꝛ tn̄ ſuſtinendo adhuc par
tem ꝯ ieſum xp̄m manēt iudei in captiui
tate. ꝛ ꝓpter hanc cauſaꝫ ſunt ī opprobri
um totiꝰ mūdi: ꝛ fuerūt ꝑ mille annos et
q̄dringentos. Et ꝑ oppoſituꝫ pp̄ls xp̄ia/
nus eſt ꝛ fuit in magno honore: ī magna
exaltatione ꝛ in magna dignitate: ꝛ tenet
imperiū romanū. ꝛ h̄ ꝓpter ieſuꝫ xp̄m. et
oēs illi q̄ ſuſtinuerūt ieſuꝫ xp̄m ſūt ī ma/
ximo honore ꝛ reuerētia in mūdo. ꝛ fit fe
ſtū de ipſis ſicut d̄ ſuis ap̄lis: de ſuis mar
tyribꝫ: de ſuis ꝯfeſſoribꝫ. ꝛ infra eccl̄iaꝫ ie
ſu xp̄i ſunt et fuerunt imꝑatores: reges ꝛ
plura regna. Ergo ſeq̄tur ꝙ ieſus xp̄s eſt
filiꝰ dei verꝰ. vel deꝰ nō eſt deꝰ. Itē iudei Quinto
occiderūt ieſum xp̄m ꝛ crucifixerūt. qꝛ di
cebat ſe filiū dei ꝛ miſſum a deo. ꝛ hoc eſt
manifeſtū ꝑ totū mūdū. g̃ ſi nō erat verꝰ
filius dei: poſt mortē ſuā perdere debuit
iſtud nomē ꝛ iſtū honorē vt amplius nō
fieret ſermo de iſto in mūdo: niſi in ſuum
vituperiū et dedecus: et tn̄ poſt mortē ſu
am magis regnauit ꝛ viguit nomē ſuum
q̄ꝫ ante: et habuit maiorē honorē q̄ꝫ an/
te. qꝛ poſt mortē ſuā p̄dicatꝰ eſt: adoratꝰ:
honoratꝰ et creditꝰ tanq̄ꝫ verꝰ filiꝰ dei et
equalis deo ꝑ oīa. Si g̃ nō erat verꝰ fili/
us dei: cū fuerit vere mortuꝰ ꝑ iudeos ſu
os inimicos capitales occidētes eū tan/
q̄ꝫ filiū dei. quō poſt mortē obtinuit tan/
tū nomē: tantū honorē ꝑ vniuerſum mū/
dum? Et ſic ante mortē ꝛ magꝭ poſt mor/
tē claruit ip̄m eſſe filiū dei q̄ꝫ ante. g̃ ſequi
tur ꝙ ipſe eſt verꝰ filiꝰ dei. Itē nō ſolū ipſe
ieſus xp̄s fuit ī maiore honore poſt mor/
tē. ſed etiā oīa q̄ iudei fecerūt ei in vitupe
rium: ꝯuerſa ſunt in honorē maximuꝫ. ꝛ
crux q̄ erat ſuppliciū latronū: ꝯuerſa ē ꝓ/
pter ip̄m in maximū honorē. Et tn̄ ſi nō
eſſet verus filiꝰ dei: nō ꝑmiſiſſet deus ve/
rus ip̄m poſt mortē honorari. nec illa que
facta ſunt ſibi in vituperiū cōuerti in ho/
norem ſuum. Preterea ſi chriſtꝰ nō ſit ve/ Sexto
rus filius dei eternus natus de deitate:
tunc neceſſe eſt ꝙ ſit pura creatura: et ta/
men dicit ſe eſſe deum et natum de deita/
te. g̃ ſeq̄tur ꝙ dicit ſummū mendaciuꝫ: q̄
nō pōt eſſe maius. ſequitur g̃ ꝙ totaliter
eſt cōtra deum: extra deum. ꝛ ꝑ cōſequēs
nō amat verū deum p̄mo ex toto corde.
ſed amat p̄mo ſeipſum: amat p̄mo ſuam
ꝓpriam voluntatē: ꝛ amat p̄mo ſuū ꝓpri
um honorem: ſuam laudem: ſuam gl̄iaꝫ.
et facit ſe deum ſua ꝓpria voluntate ꝛ au
ctoritate. Et ꝑ ꝯſequens eſt elōgatus in
infinitum a deo. et habet in ſe oīa mala
que ſequuntur ex ꝓprio honore et ꝓprio
amore. ita ꝙ eſt iniuſtus: inordinatus et
deuiatus a veritate: excecatus in ſeipſo:
nō cognoſcens veritatem: nō habens in
ſeipſo quietem: nec verum gaudiuꝫ quod
naſcitur ex vero amore dei. et eſt ꝯtra ho
minē inq̄ntum hō eſt: ꝛ ꝯtra bonū hoīs.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ ꝯtra ſeipm̄: ⁊ ꝯtra ordinationē vniuerſi
totiꝰ.et ē deꝰ falſus: deceptuoſus: dolo/
ſus: fraudulentꝰ: latro: ꝑditor: rapiēs ſi/
bi honorē diuinū. Et iō eſt peſſimꝰ ⁊ peſ
ſima creatura. nec aliqua creatura pōt eē
peior. eſt ſupbiſſimꝰ et in ſummo gradu
ſupbie appetens omnē honorē ſibi ⁊ om
nem laudē et omnē gloriā. Item ſua pro
pria lex quā dedit oportet ꝙ ſit ꝯtra deū
contra veritatē/cōtra iuſticiā ⁊ ꝯtra natu
ram hominis inq̄ꝫtum hō eſt: ⁊ ꝯtra ordi
nem creaturaꝝ: ꝯtra naturam liberi arbi
trij. Item habet in ſeipō radicem et fon/
tem oīm maloꝝ in ſummo gradu. ſ. amo/
rem ſuijpſius primatū. ⁊ ꝑ ꝯſequens ha/
bet in ſeipō radicē et originem totalē om
nis iniuſticie omis peccati: oīs vitij: om
nis falſitatis ⁊ erroris: doli: fraudis: de/
ceptionis. ſicut dictū eſt superiꝰ ī capitu
lo de duob̄ amorib̄. Sed tñ oīa iſta ſūt
Ti.cxx/ xvij. falſiſſima. q: lex et doctrina ieſu chriſti eſt
veriſſima: ſacratiſſima: puriſſima: mūdiſ
ſima: iuſtiſſima: rectiſſima: ordinatiſſima
nullo modo ꝯtra deū: ſed totaliter ſm̄ de
um ꝯuenientiſſima, homini inq̄ꝫtū hō eſt
et toti ordini creaturaꝝ: tendens ad bo/
num hoīm et ad verū bonū et ad verita/
tem: fraternitatem ⁊ ꝯcordiā et pacē om/
niū hoīm: tota ſpūalis de rebus eternis.
tota fundata in amore veriſſimo ⁊ caſtiſ/
ſimo. pugnans ꝯtra radicē oīm maloꝝ. ⁊
illam totaliter deſtruens ſcꝫ ꝯtra ꝓpriuꝫ
amorem et priuatū: et ꝯtra ꝓpriū hono/
rem et ꝓpriā voluntatē. Et h̄ patet diſcu
tiendo totū nouū teſtamentū: in q̄ conti
Joh. v. netur lex ſua. Et ꝑ ꝯñs ieſus xp̄s eſt verꝰ
filius dei. ſicut ipēmet dicit: Preterea ſi ie
Septio ſus xp̄s nō ſit verus filiꝰ dei: et ꝑ ꝯñs nō
ſit verus deꝰ. ſicut ipēmet dicit ſe eſſe. ſeq̄
tur ꝙ eſt ſupbiſſimus: cupidiſſimꝰ hono
ris: laudis: glorie ⁊ ꝓprie excellentie. g̃ im
poſſibile ꝙ homo ſupbus q̄ vult reputa
ri deus et credi cum nō ſit: velit ſubire et
recipere tam humiliter: tam pacifice: tā
libenter: tam voluntarie tantā ꝯfuſionē:
tantā illuſionē: tantā deiectionē: tantam
paſſionē: tantā ignominioſam mortē tur
piſſimā. et ſubire ſponte mortē cruc̄ſ. que
crux erat in vituperium et ſcandalū toti/
us mundi. Et tamē ieſus chriſtus volū/
tarie: ſponte: libenter voluit pati omīa ſu
pradicta. Et tñ oīa iſta ſunt ꝯtra naturaꝫ
ſupbie. Quare ſequit̃ ꝙ cū omīa facta ie/
ſu chriſti ſint fundata in ſumma humili/
tate qua nō poſſit eſſe maior: ꝙ ipē vere ē
filius dei: et verus deus: et impoſſibile ē
aliter eſſe. Et ſic patet ex oībus dictis: ꝙ
ex parte honoris diuini. et ex natura ho/
noris ꝯcludit̃ ꝙ ieſus chriſtus eſt verꝰ fi
lius dei: et eſt verus deus.

Q, ꝑ oīa ſupdicta ꝓbat̃ ꝙ tota xp̄iani
tas fundata eſt in ſumma veritate.

Titulus.ccvij.

Et quia ieſus
chriſtus eſt verꝰ filius dei. ſeq̄
tur ꝙ quicquid dicit eſt verū.
et impoſſibile eſt ipſum dicere mēdaciū.
impoſſibile ē ipm̄ errare. impoſſibile eſt
ipm̄ deficere. impoſſibile eſt ipꝫ aliq̄d ma
lū agere: male ordinare: male loqui. ipoſ/
ſibile eſt ipm̄ velle aliquē decipe. impoſſi/
bile eſt ipm̄ velle alicui nocere. Et q: ipſe Joh.xv
dicit ꝙ in deitate eſt pater et filius et ſpi/
ritus ſanctus: ⁊ ꝙ hi tres vnum ſunt: ⁊ ꝙ
ipē eſt ſcd̄a ꝑſona in deitate. g̃ ſequitur ꝙ
ita eſt. ⁊ h̄ eſt veriſſimū ꝙ tres ꝑſone ſunt
in diuinitate. Et ſic ꝓbata eſt ſūma trini/
tas ꝑſonaꝝ: eo q: filiꝰ dei dicit. Itē quia Joh.iij
met dicit ſe eſſe hominē ⁊ filiū homis: ſe/
quitur ꝙ ipē eſt homo verus: et ꝑ ꝯñs eſt
verus deꝰ et verus hō. q: ipēmet dicit. et
quicq̄d ipſe dicit eſt ſumme auctoritatis
et infinite ⁊ ſumme veritatis. q: eſt filius
dei loquens ex parte patris ⁊ auctoritate
patris. Iteꝫ ſequit̃ ꝙ q̄cquid ipē ordina/
uit: vel de mandato ſuo eſt ordinatuꝫ: to/
tum eſt veriſſimum. Et quia tota xp̄iani
tas habet ortū a ieſu xp̄o: ⁊ eſt fundata in
ipō ⁊ ꝑ ipm̄ ⁊ ſm̄ ipm̄. ſequitur ꝙ ipſa eſt
fundata in ſūma veritate. quia in vero fi/
lio dei. Quia ſi radix eſt vera et ſancta: to
tum quicq̄d inde ꝓcedit eſt veꝝ et ſanctū.
Et quia quicq̄d in eccleſia fit: ⁊ eſt ordi/ Auctoritas eccleſie ꝓbatur.
natum: totū fit ⁊ ē ordinatū in noīe ⁊ au/
ctoritate ieſu xp̄i filij dei. ſequit̃ ꝙ omnia
que fiunt in eccleſia ieſu chriſti ſunt veriſ/
ſima et ſumme auctoritatꝭ. ⁊ quicquid ec/
cleſia facit inq̄ntū eccl̄ia: eſt totum veriſſi
mū: ⁊ ſūme auctoritatis eſt. Et ꝑ ꝯſeq̄ns

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf